

Schriftelijke vragen aan het College van Burgemeester en Wethouders zoals bedoeld in artikel 41, eerste lid, van het Reglement van Orde voor de vergadering van de Raad der Gemeente Leeuwarden

Datum: 1 oktober 2025

Onderwerp:

Als school voelt als stilstaan: vragen over thuiszitters en verzuim in Leeuwarden

In de Leeuwarder Courant verscheen onlangs het artikel over Hanna-Loïs (16) uit Leeuwarden, die door gezondheidsklachten en overprikkeling niet naar school kan en daardoor thuiszit. Haar situatie staat niet op zichzelf: het *Rapport Verzuimen 2021-2025* laat zien dat er in onze gemeente een structurele toename is van zowel absoluut als relatief verzuim.

- In 2023-2024 waren er 477 meldingen van absoluut verzuim (kinderen die helemaal niet zijn ingeschreven bij een school).
- Voor relatief verzuim (ongeoorloofd schoolverzuim) waren er in datzelfde jaar 1498 meldingen, bijna een verdubbeling ten opzichte van 2021-2022 (854 meldingen).

Deze cijfers en het verhaal van Hanna-Loïs roepen de vraag op of de gemeente voldoende doet om jongeren die thuiszitten door psychische of lichamelijke klachten, maar ook door andere oorzaken, tijdig passende ondersteuning te bieden.

Schriftelijke vragen

1. Signalering en omvang

1. Hoeveel leerlingen in de gemeente Leeuwarden zitten, net als Hanna-Loïs, langdurig thuis zonder passend onderwijs vanwege psychische of fysieke klachten, en hoe wordt dit gemonitord?
2. Het rapport *Verzuimen 2021-2025* laat een stijging zien van absoluut en relatief verzuim. Hoe verklaart het college deze stijging en in hoeverre zijn leerlingen met complexe problematiek (zoals in het artikel beschreven) daarin vertegenwoordigd?
3. Hoeveel kinderen die vallen onder absoluut verzuim worden uiteindelijk weer succesvol ingeschreven bij een school of onderwijsvoorziening, en hoeveel dreigen structureel uit beeld te raken?

2. Beleid en effectiviteit

4. De leerplichtambtenaren werken volgens de Methodische Aanpak Schoolverzuim (MAS). Hoe wordt geborgd dat leerlingen zoals Hanna-Loïs niet alleen administratief in beeld zijn, maar ook daadwerkelijk een passend onderwijs- en ondersteuningsaanbod krijgen?
5. Het huidige beleid zet in op JOK-ers, SAV, de Jeugdagenda en samenwerking met ketenpartners. Kan het college aantonen dat deze inzet leidt tot minder thuiszitters of een betere begeleiding van leerlingen met vergelijkbare problematiek als Hanna-Loïs?
6. Overweegt het college aanvullende maatregelen, zoals hybride onderwijs of leerhuisvoorzieningen, specifiek gericht op jongeren die vanwege psychische of fysieke klachten niet volledig regulier onderwijs kunnen volgen?

3. Samenwerking en maatwerk

7. Hoe verloopt de samenwerking tussen gemeente, scholen, samenwerkingsverband en jeugdzorg in casussen zoals die van Hanna-Loïs?
8. Is er voor langdurige thuiszitters een casusregisseur of centraal aanspreekpunt dat zorgt voor maatwerk, zodat leerlingen en ouders niet verdwalen in het systeem?

4. Preventie en ouderbetrokkenheid

9. Hoe wordt vroegtijdige signalering geregeld om te voorkomen dat leerlingen zoals Hanna-Loïs pas in beeld komen als het al misgaat? Worden hierbij ook huisartsen en jeugdartsen betrokken?
10. Hoe worden leerlingen en ouders betrokken bij het opstellen van een plan van aanpak, en hoe wordt hun ervaring gebruikt om het beleid rond verzuim en thuiszitters te verbeteren?

5. Resultaten en verantwoording

11. Welke concrete doelstellingen heeft de gemeente voor het verminderen van absoluut en relatief verzuim in de komende jaren, en hoe sluiten deze aan bij de verhalen uit de praktijk zoals dat van Hanna-Loïs?
12. Hoe en wanneer wordt de gemeenteraad geïnformeerd over de voortgang van dit beleid en de effectiviteit van de ingezette instrumenten?